

posudek vedoucího bakalářské práce

Markéta Svobodová: Tělo jako plátno – barva na těle ve výtvarném umění a ve výtvarné výchově

Předložená práce odpovídá zadání. Téma otevírá přes rozdílné vnímání těla v minulosti. Stručně, ale smysluplně. Počátkem úvah je pro autorku křesťanské pojetí těla, a to od raně křesťanské kategorické vize těla jako „*odporného šatu duše*“ po vstřícné a dialektické vidění těla ve scholastické tradici Tomáše Akvinského. Teologické vidění střídá letmo sociologické. Následuje fyziologický a dermatologický exkurz do tématu.

Ideál krásy (kap. 2.2) je logicky s tématem těla spojený. V autorčiných očích je správně představen jako diskurzivně podmíněný (časově, místně...). Líčení (kap. 2.4) je nástrojem, jak tento ideál podpořit a upevnit. Ideál, opět nijak překvapivě, rozrůzněný v čase a místě.

V kapitole 2.5 autorka dospívá k představení děl z dějin výtvarného umění s vazbou na barvu na těle a tváři. Klíčovým je úhlem pohledu: nikoliv vnímání autora díla či jeho malířské kvality, ale vnímání modelu v „kosmetických“ souvislostech. Na třinácti vybraných dílech (egyptský reliéf, čínský hedvábný svitek... Rubens, Picasso, Otto Dix, Warhol...) tento úhel pohledu prakticky dokumentuje. Následuje rozsáhlejší kapitola o bodypaintingu. Od prvotních inspiračních zdrojů přes přehlídky a soutěže až k jednotlivým současným autorům s ukázkami jejich tvorby.

Dalším směrem, představeným v teoretické části, je akční umění a práce s tělem v jeho rámci. Zde se setkáváme s tvorbou Mariny Abramovič, Dennise Oppenhaima, Yvese Kleina, Hermanna Nitsche a Petra Štembery, Jana Mlčocha či Lenky Klodové. Jsou tak představeny práce starší i současné, světové i české, mužské i ženské pohledy na téma. Výběr je zcela relevantní a názorně zkoumané téma ilustruje.

Další možnost, pokud jde o tělo jako „plátno“, představuje tetování (kap. 2.8). Opět začínáme historií a vývojem. Téma uzavírá netradiční zdobení těla (kap. 2.9) – piercing – opět usazený do historie. Reflektované téma je rozprostřené do šířky. Vypovídá o autorčině zaujetí, ale také o její schopnosti jej přehledně uspořádat, což není vždycky snadné spojit. Autorce se to daří.

Didaktická část vychází z části teoretické. Představuje tři úlohy (Proměna v čase, Mé druhé já, 3D portrét) s jakousi vzestupnou náročností řešení, kterému odpovídá vzestupný věk žáků respektive studentů. Formálně se žáci setkávají prostřednictvím úloh s kresbou/grafikou, inscenovanou fotografií a bodypaintingem s vazbou na tradiční kresebné a malířské materiály. Pozitivně hodnotím propojení práce s teoretickou a praktickou částí a odvahu pustit se do trojrozměrného úkolu. Jednotlivé úlohy nepostrádají motivační složku, vazbu na RVP, výukové cíle atd.

Praktická část je velmi dobrá a v dobrém slova smyslu mě pobavila. Zkušenost bodypaintingu se tu snoubí se znalostí jednotlivých malířských a kresebných technik. Spojením obojího vytváří autorka vtipný a soudržný koncept, nikoliv jen vizuální exhibici. Je to doslova zhmotnění studijní kresby a malby. Bezprostřední, živé, didaktické a zároveň odlehčené!

Práci doporučuji k obhájení.

V Praze dne 7. 5. 2018

doc. ak. mal. Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.